

Ob tej misli oživlja deček — Boštjan. Takrat, ko se je to zgodilo, nemara še ni imel veliko več kot tri leta in vendar je s svojim odnosom do stvari trdo opozoril na vprašanje, kaj pomeni, če »dedek Mraz ni pravičen«.

Boštjan je žarel v svoji sreči, ko je iz rok samega dedka Mraza sprejel darilo — vrečko s slaščicami, med katerimi je bila pomaranča in drobna slikanica. Darilo je nosil kot največji zaklad, a ne dolgo. Sreča v njegovih očeh je na vsem lepem umrla, ko je zagledal svojega vrstnika, ki se je prismejal domov z ogromnim darilom, ki ga je komaj nosil. Ob dragoceni igrački, ki jo je dobil ta njegov vrstnik — so-se, je Boštjanova vrečka s slaščicami, s pomarančo in s slikanico zgubila svoj pomen in svojo vrednost. Ne zavoljo denarne razlike, pač pa zavoljo razlike sploh, ki je bila ta-

Je dedek Mraz pravičen?

ko očitna, da tudi očem triletnega dečka ni mogla uiti. Vrečka s slaščicami, ki je bila komaj nekaj trenutkov prej tako zelo dragocena, se je znašla na tleh. Boštjan jo je položil ob steno visoke stolpnice, v kateri sta živela oba dečka; in je ni hotel pobrati, pa naj ga je mati še tako vzpodbujala in mu govorila, kaj vse je v njej, kako lepa je slikanica, kako dobre so slaščice, kakršnih ni mogoče kupiti nikjer, ker so to slaščice, ki jih je prinesel dedek Mraz.

»Zakaj dovolimo, da se zastrupljajo že nežna otroška srca?« je v teh dneh večkrat slišati pripombo. »Dogovorimo se za skupnega dedka Mraza, ki bo zares dedek Mraz; pošten in pravičen, enak za vse.«

Mestni sindikalni svet je že pozval vse delovne organizacije, naj opustijo obdaritve otrok svojih članov v samem podjetju in naj sredstva namenijo za praznovanje vseh otrok v krajevni skupnosti.

Ali bo ta apel ostal brez odziva ali bo našel plodna tla, ki bodo skovala pot do resničnega otroškega veselja?

»Krivico, ki so ti jo kot odraslemu storili včeraj boš zlahka že jutri pozabil. Krivico, ki ti je bila storjena kot otroku, ne boš pozabil nikoli!«

Tako je napisal velikan slovenske besede Ivan Cankar in prav bi bilo, da bi o teh njegovih besedah razmišljali vsi, ki bodo kakorkoli sodelovali pri novoletnih praznovanjih.

Sindikati naj bi se povezali z društvi prijateljev mladine, z vrtni in s šolami, da bi tako s skupnimi silami, iz številnih bogatih, manj bogatih, prav zato tudi krivičnih dedkov Mrazov naredili enega samega, ki bo imel (kot že rečeno) en sam cilj, da osreči srca otrok in jih združi v skupnem veselju.

MARTA GROM

Nov Poštni sprejemni center

V ponedeljek, 8. novembra, so se odprla vrata novega Poštnega sprejemnega centra na Trgu OF 5. Posloval bo med 7. in 15. uro, ob sobotah pa med 8. in 13. uro. V novem letu pa predvidevajo, da bodo delali ves dan. Nova pošta je namenjena predvsem odpošiljanju paketov, seveda pa bodo opravljali tudi druge poštné storitve. V isti stavbi je tudi carinska pošta in garderoba avtobusne postaje.

Foto: Andrej Selan

Frontno oblikovani odbori SZDL

V krajevnih skupnostih se rešuje vsakodnevna problematika delovnih ljudi in občanov, pri čemer si morajo organizacije SZDL prizadevati za uveljavitev ustavne koncepcije krajevnih skupnosti. V skrbi za razvijanje vseh oblik samoupravnega življenja krajanov moramo zagotoviti slehernemu možnost sodelovanja pri samoupravljanju in odločanju. Doslej je bila SZDL vse preveč fronta forumov in vse premalo fronta delovnih ljudi in občanov. Takšen način delovanja pa postavlja pred krajevne skupnosti zahtevne naloge.

Krajevne skupnosti v občini Ljubljana Center so sorazmerno velike po številu prebivalstva, saj imajo od 4000 do 7000 krajanov, kar vsekakor pomeni preobremenitev krajevne organizacije SZDL. To pa je tudi narekovalo, da se delo krajevnih organizacij v skladu s frontno organiziranostjo SZDL organizira v terenskih odborih, kar pomeni, da mora biti težišče političnega dela prav v teh organizacijskih oblikah.

Terenske odbore lahko krajevne organizacije organizirajo po posameznih delih krajevne skupnosti, po soseskah ali ulicah, nekje pa tudi v zaključeni celoti stanovanjskih blokov, torej na območjih, kjer občane vežejo določeni skupni interesi in cilji. Delo terenskih odborov mora sloneti na akcijskih programih. Ti programi morajo biti usklajeni s potrebami posameznih terenov in so tudi sestavni del celotnega programa KK SZDL. Z organiziranjem terenskih odborov se v ničemer ne zmanjšuje vloga in pomen KK SZDL, temveč nasprotno, z delovanjem teh odborov se vsebinsko krepi SZDL v vseh delih krajevne skupnosti. Tako se SZDL kot frontna organizacija naslanja na najširšo bazo, na delovne ljudi in občane.

Akcijsko delovanje terenskih odborov bo vzpodbujalo aktivnost občanov na vseh področjih družbenega življenja. Postala bodo organizatorji posameznih akcij na svojem območju in prav tako tudi tistih akcij, ki jih je potrebno enotno izvesti v celotni krajevni skupnosti. Nujna bo tudi povezava s hišnimi sveti, s katerimi bodo usposabljali zbore stanovalcev po hišah za delovanje v krajevni samoupravi, s tem pa tudi ustvarjali na svojih območjih temeljno delegatsko bazo za KK SZDL in druge samoupravne organe. Reševali bodo aktualna družbena vprašanja, naloge s področja ljudske obrambe, družbene samozastite, vodili pregled članstva SZDL in njenih delegatov.

V krajevnih skupnostih občine Ljubljana Center so iniciativa občinske konference SZDL, da se pristopi k takemu načinu organiziranja krajevnih organizacij SZDL, prevzeli ter raz-

pravljali v KK SZDL. V krajevnih skupnostih Tabor in Poljane pa so že konkretno pristopili k organiziranju terenskih odborov. Tako so v krajevni skupnosti Poljane organizirali dva terenska odbora, ki zajemata območje celotne krajevné skupnosti, medtem ko so v krajevni skupnosti Tabor organizirali terenske odbore v soseskah, kjer so tudi OO ZK.

Krajevna skupnost Tabor ima teren razdeljen na pet sosesk in v vsaki je organiziran terenski odbor soseske, v katerem so delegirani člani iz družbenopolitičnih organizacij. Program dela teh odborov je zasnovan v programu KK SZDL. Odbori sicer pri svojem delu niso še popolnoma zaživel, vendar pa prve izkušnje nakazujejo, da so po kadrovski zasedbi še šibki ter bo potrebno

to okrepiti s kadri, ki se bodo vključevali v politične akcije na območjih posameznih sosesk. V veliko pomoč tem odborom bodo tudi aktivni komunistov, ki bodo organizirani po soseskah. Prav tako bo tudi neposredno sodelovanje s hišnimi sveti in zbori stanovalcev po hišah in soseskah omogočilo in uveljavilo neposredno vključevanje delovnih ljudi in občanov v politično življenje.

Terenski odbori so se že vključevali v akcije pri sprejemanju programa razvoja krajevne skupnosti in akciji za samoprispevek. Prav te akcije so pokazale pravilno usmeritev dela odborov, ki pa še nimajo praktičnih izkušenj, zato bo potrebno te odbore vključevati v vse akcije, da bodo pridobivali izkušnje in se tako tudi uveljavljali.

France Tomšič

Aktivnost v KS Tabor se veča

Nobenega dvoma ni, da se družbena aktivnost občanov v krajevni skupnosti Tabor v zadnjem času ponovno prebujajo in povečuje. Še pred nekaj leti je bila ta krajevna skupnost skoraj mrtav organizem, ki ga je mrtvila prevelika pasivnost njenih občanov — krajanov. Še celo, ko so organizirali zanimive izlete, je bil odziv zelo slab, da o drugih aktivnostih sploh ne govorimo.

Lani in letos so se stvari v marsičem obrnile na bolje. Ljudje so se v večjem številu začeli odzivati akcijam, ki jih pripravlja krajevna skupnost, tudi skupnih izletov se udeležujejo z veseljem. Zaživel je tudi sodelovanje s krajevno skupnostjo Vače, s katero je KS Tabor podpisala Listino o trajnem prijateljstvu in sodelovanju. Ne nazadnje pa se je povečala tudi udeležba na zborih delovnih ljudi in občanov, čeprav še vse premalo.

Vsa ta oživljena aktivnost nedvomno izvira iz večje aktivnosti krajevne skupnosti same. Ta je posledica uspešnega delovanja delegatskega sistema, ki je dal krajevni skupnosti večje zadolžitve, s tem pa tudi večje pristojnosti. Tako so krajski KS Tabor začutili, da krajevna skupnost ni več neka obrobna in nepomembna lokalna skupnost, ki se ukvarja z neznatnimi »problemčki«, ampak da je temeljna samoupravna skupnost, v kateri se na osnovi delegatskih razmerij izgrajuje sistem neposrednega odločanja in vplivanja vsakega delovnega človeka in občana. To pa je tudi vzpodbuda, ki je krajske Tabora pripeljala do tega, da so se zavedli svoje dosedanje prevelike zaprtosti. S svojo aktivno udeležbo pa tudi s samoiniciativo pa so prišli do spoznanja, da si lahko na tak način ustvarijo pogoje za zadovoljevanje svojih potreb in interesov.

G. P.

Pobratenje ni formalnost

Letos smo podpisali listino o prijateljstvu oziroma pobratenju med mestoma Ljubljana in Bjelom Poljem. Ne, tu ni šlo le za papirno rešitev in izvajanje naše parole o bratstvu in enakosti med narodi Jugoslavije. To je bil podpis na osnovi želje po tesnejšem sodelovanju, ne le sodelovanju preko papirjev in dopisov.

Da je temu res tako, nam potrjuje tudi obisk ljubljanske delegacije v Bjelom Polju. V okviru tedna Slovenije v omenjenem lepem črnogorskem mestu, s prijaznimi in dobrimi ljudmi, polnimi delovnega in ustvarjalnega elana, so Bjelo Polje obiskali štirje profesorji s Poljanske gimnazije, dva predstavnika gospodarskih organizacij — Emone in Agrostroja, predstavnik Gradbenega podjetja Gradis ter predstavnik družbeno političnih skupnosti in organizacij.

Že iz same omenjene strukture lahko sklepamo, da je bil namen obiska večstranski. Šlo je namreč za izmenjavo izkušenj na področju gospodarstva, kulture, vzgoje in izobraževanja ter izkušenj pri dograjevanju družbenopolitičnega sistema.

Obisk je bil ploden, rezultati pa so, mislim da lahko mirno rečemo, že vidni. Naj navedemo nekaj pomembnejših dogovorov, ki so bili sprejeti na področju gospodarstva, Ljubljanska Emona in Bjelasica iz Bjeloga Polja bosta izdelali skupen program o odkupovanju kvalitetnih delikates, kot sta črnogorski kajmak in ovčji sir, meso in tako imenovana črnogorska loza, izvrstna žgana pižaja. Gospodarska organizacija Agrostroj pa bi pomagala pri dograjevanju tovarne za izdelavo plastičnih silosov za živinsko krmo.

»In ne le na gospodarskem področju, tudi na področju vzgoje in izobraževanja so bili storjeni veliki koraki k večjemu in boljšemu sodelovanju pri soočanju dveh kultur,« je ob pripovedovanju vtisov povedal tovariš Franc Završnik, namestnik sekretarja pri komiteju Občinske konference ZKS

Franci Završnik

Ljubljana Center. Profesorji so namreč predavali zgodovino in razvoj literature v Sloveniji v slovenskem jeziku. Ni pa bilo opaziti, da dijaki gimnazije v Bjelom Polju tega jezika ne bi razumeli. Nasprotno! Navdušeni so bili nad dejstvom, da jim je slovenščina tako blizu in tako razumljiva. Izrazili so tudi željo po še nadaljnjem sodelovanju.

Slovensko kulturo pa so naši kulturni delavci predstavili tudi v kinoteki s slovenskim filmom »Med strahom in dolžnostjo«, ki je bil med občin- stvom pohvalno sprejet.

Ob koncu pogovora pa je tovariš Završnik še dodal: »Takšnih pobratenj ne smemo jemati kot zadevo formalnega značaja. Svoj pravi značaj dobijo namreč ravno v takšnih konkretnih dogovorih in rešitvah, ki so perspektivna za razvoj obeh mest. S takšnim pobratenjem utemeljujemo smisel bratstva in enotnosti pa tudi pomen in vlogo obeh kultur.«

Darinka Legat